

12 mei 2026

Ulrich Seidl – Über das Leben, die Liebe und den Tod

Eye Filmmuseum presenteert *Ulrich Seidl – Über das Leben, die Liebe und den Tod*, de eerste tentoonstelling van de Oostenrijkse filmmaker, fotograaf en theatermaker in Nederland. Met veel vroeg, onbekend en nieuw (film)werk wordt een tentoonstelling gecreëerd die de bezoeker confronteert met de levens van een aantal ogenschijnlijk alledaagse burgers, die pogen iets van het leven te maken in een laat-kapitalistische maatschappij waarin zingeving vervangen is door consumentisme. Seidl doet dat op een manier waarmee hij ons – de moderne, westerse mens – een spiegel voorhoudt. Een tentoonstelling over morele ambiguïteit, ontregeling maar ook liefde.

Ulrich Seidl – Über das Leben, die Liebe und den Tod, vanaf 18 september 2026, Eye Filmmuseum, IJpromenade 1 Amsterdam, eyefilm.nl/ulrichseidl

Still *Im Keller* (Ulrich Seidl, AT 2014)

In de tentoonstelling *Über das Leben, die Liebe und den Tod* staat Seidls voortdurende onderzoek naar de *condition humaine* centraal. Hij heeft een bijzondere interesse voor het alledaagse en voor mensen die juist buiten die dagelijkse orde vallen. Hij volgt burgers die – in hun zoektocht naar liefde, geluk en genegenheid – op hun eigen manier iets van het leven proberen te maken in een laat-kapitalistische samenleving waarin zingeving vervangen is door consumentisme.

Seidls werk wordt getypeerd als ontregelend omdat de toeschouwer geconfronteerd wordt met zijn of haar eigen vooroordelen over hoe mensen leven, wat ze denken, hoe ze hun huizen inrichten, hoe ze zich vermaken en hoe ze op hun eigen manier geborgenheid proberen te vinden. Seidl: 'Ik kijk voorbij het fraaie oppervlak en probeer de persoonlijke, intieme sfeer binnen te gaan. Die ziet er soms anders uit dan mensen zouden wensen en dat voelt ongemakkelijk.'

Seidl toont de complexe wereld in al zijn morele ambiguïteit, wars van zwart-witdenken en zonder een oordeel te vellen. Door een gevoel van ongemak te creëren, hoopt Seidl dat de bezoeker zijn eigen morele kompas *in frage stelt*.

Snijvlak documentaire en fictie

Een andere manier om een zekere mate van ontregeling te bewerkstelligen is Seidls keuze om zijn werk op het snijvlak van documentaire en fictie te plaatsen. Onderzoek naar echte mensen, plekken en situaties vormen de basis voor zijn werk, die hij vervolgens vermengt met fictieve elementen en personages. Niet-professionele acteurs spelen zichzelf in hun eigen omgeving, terwijl professionele acteurs worden gevraagd die context binnen te stappen en te improviseren.

Bovendien maakt Seidl al vanaf zijn vroegste werken gebruik van zogenaamde *tableaux*: strak gecomponeerde scènes waarin personages in stilte bewegingsloos de camera in kijken, wat een gevoel van ongemak verder vergroot. Enscenering en werkelijkheid gaan bij Seidl naadloos in elkaar over. Wat is echt en wat is fictie?

Ulrich Seidl – Über das Leben, die Liebe und den Tod is de afscheidstentoonstelling van Jaap Guldmond, die vanaf het begin van de huisvesting van Eye aan het IJ als Director of Exhibitions het tentoonstellingsbeleid artistiek vormgaf (2012 – 2024). Guldmond cureerde in totaal 40 tentoonstellingen voor Eye.

Films, Talks & Events

Zoals gebruikelijk gaat de tentoonstelling gepaard met een uitgebreid filmprogramma; in de zalen zal Seidl's oeuvre te zien, waarvan enkele titels op 35mm afkomstig uit de Eye-collectie. Ulrich Seidl bezoekt in de periode van de tentoonstelling Eye om zijn werk toe te lichten in een artist talk. In een aantal Eye on Art-specials zullen thema's uit Seidls werk worden uitgediept en de manieren waarop zijn werk bij andere hedendaagse makers resoneert.

Over Ulrich Seidl

Ulrich Seidl (Wenen, 1952) heeft een achtergrond in schilderkunst en fotografie en regisseerde een twintigtal lange en korte films. In de jaren negentig won hij prijzen met zijn documentaires *Good News* (1990), *Mit Verlust ist zu rechnen* (1992), *Tierische Liebe* (1995) en *Models* (1998). In 2001 wordt zijn eerste 'fictiefilm' *Hundstage* bekroond op het filmfestival van Venetië. Bijna al zijn volgende films beleven hun première op grote filmfestivals, waaronder *Import Export* (2007) en *Paradies: Liebe* (2012) in Cannes. Zijn laatste werk, het tweeluik *Böse Spiele - Rimini Sparta* (2023), werd vertoond op IFFR. Ook regisseerde hij de theaterstukken *Vater Unser* (2004, Volksbühne Berlijn) en *Böse Buben / Fiese Männer* (2011, Wiener Festwochen) en presenteert hij met regelmaat fotografisch werk.

///

Noot voor de redactie, niet voor publicatie

Voor meer informatie of beeldmateriaal neem contact op met:

Rachel Voorbij
Pers- & PR-manager
Eye Filmmuseum
<mailto:pers@eyefilm.nl>